

[Zahle.]

og jeg nærer den Forvisning, at de ikke i dette principielle Spørgsmaal vil give efter, men vil fastholde, at Bestemmelsen bliver staaende. Nu bliver den jo nok vedtaget ved tredie Behandling.

Om hele denne Sags almindelige Løsning vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, at man nede paa den Karré faar en i arkitektonisk Henseende heldig Museumsbygning. Jeg tror overhovedet, at det at bygge et Museum med den herlige lille Bygningsperle, som Prinsens Palæ er, som Led i et samlet Museum altid vil mislykkes. At faa en smuk og dejlig Façade ud til Vester Voldgade i den ene Ende og Prinsens Palæ i den anden Ende vil meget let blive noget, som der kommer til at hvile noget næsten komisk over, det bliver næsten ikke muligt at løse den Opgave.

Ethvert Forsøg paa at bygge et stort Museum med Prinsens Palæ som Led, tror jeg vil falde uheldigt ud. Vi faar derfor ikke i arkitektonisk Henseende en for Nationen værdig Museumsbygning bygget paa dette Sted. Vi faar heller ikke museums-mæssigt set Museumssagen ordnet paa en værdig Maade, naar vi udskyder hele Spørgsmaalet om Folkemuseet og Frilandsmuseet. Og det er komplet tomme Ord, naar der i Paragraf 6 staaar, at Undervisningsministeren i næste Samling skal fremsætte Forslag om Folkemuseet og Frilandsmuseet. Naar vi i Aar kan lade Folke-museets og Frilandsmuseets Genstande forblive under de Forhold, hvorunder de er, og ikke løser denne Side af Museumsspørgsmaalet, kan det trække ud ad calendaras Graecas, i mange Herrens Aar, inden denne Sag bliver løst. Derfor er det ogsaa i museumsmæssig Henseende en aldeles utilfredsstillende Løsning, der fremkommer ved Vedtagelsen af det Ændringsforslag, den højtærede Minister har begrundet i Dag.

I Anledning af, at man ophæver Boligloven, vil jeg gerne sige, at det er en Sag, som kan blive meget vanskelig; der er allerede kommet en Protest fra Lejere. Jeg har ikke haft nogen Anledning til at, og har heller ikke kunnet undersøge, hvorledes det forholder sig med Lejeforholdene i Ejendommene dernede, men huske maa man den gamle Grundsætning, som endnu gælder i dansk Ret, at Leje gaar for Eje, indtil Fardag er omme, og hvis derfor nogle har en mangleaarig Lejekontrakt i en af disse Bygninger, maa man virkelig lade ham blive boende, indtil hans Lejemaal er udløbet, eller give ham Erstatning for hans Lejeret.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard opstillede en højt mærkelig Hypotese, at der var en Lejer, som var Modstander af Stormgadeplanen og derfor ikke vilde flytte. Nej, saa spøgefuldt er den Aktion ikke at tage, der kan være baade een Lejer og mange Lejere i disse store Forretningsejendomme paa Hjørnet af Vester Voldgade og ved Siden af, for hvem det er hele deres Erhvervs Basis, at de bor i den Ejendom, og som ikke kan faa noget andet Sted at flytte hen, hvorfra de kan drive deres Erhverv, saaledes som de har indarbejdet det paa dette Sted. Det kan erhvervsmæssigt set være et Livsspørgsmaal for Folk ikke pludselig at blive smidt paa Gaden fra disse Ejendomme, og hvis saadant bliver Tilfældet, maa disse Folk selvfølgelig have fuld Erstatning af Staten, hvis de i Utide, det vil sige, før deres kontraktmæssige Ret er udløbet, skal forlade disse Ejendomme. Derfor kan det blive en meget alvorlig Sag, hvis der rejser sig saadanne Spørgsmaal.

Desuden er der ogsaa det Spørgsmaal i Almindelighed, som Lejerforeningen har rejst; jeg synes virkelig, Lejerforeningen har Ret i, at naar der er givet Love for Borgernes Holdning i Lejespørgsmaal i al Almindelighed, vil det være lidet passende, at Staten for sit Vedkommende sætter sig ud over dem.

Jeg mener altsaa, at denne Ordning er daarlig og dyr. Jeg tror, at den Grund, der har bevæget Socialdemokratiet til at slutte sig til denne Plan, er den tredie Grund, det ærede Medlem Hr. Wiinblad nævnte, nemlig Ønsket om at faa noget Arbejde i Gang. Men jeg maa rigtignok sige, at det er en daarlig Nationaløkonomi at nedrive for 2½ Mill. Kr. delvis gode — og alle brugbare — Bygninger for at bygge nogle nye Huse op igen. Det er virkelig daarlig Økonomi, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Wiinblad vil blive skuffet paa dette Punkt, for han vil vist opleve, at man ikke, naar denne Lov er vedtaget, gaar hen og river Ejendommen Ny Vestergade 12 og Ejendommen paa Hjørnet af Ny Vestergade og Vester Voldgade og den store ved Siden af liggende Forretningsejendom ned, hverken i dette Foraar eller i denne Sommer; jeg tror ej heller til næste Foraar eller til næste Sommer.

Der vil ikke i de første to Aar i alt Fald blive en eneste Smule Arbejde mere, ved at disse tre Huse er blevet indlemmet i Planen, og at Staten har købt dem, end der vilde være blevet, hvis man havde vedtaget Stormgadeplanen, som den var ved anden Behandling. Jeg mener derfor, at det ærede